

Sygn. akt: XU-910/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 października 2014r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia X Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych we Wrocławiu
w składzie:

Przewodniczący: SSR Barbara Bonczar

Protokolant: Grażyna Mazurkiewicz

po rozpoznaniu na posiedzeniu jawnym w dniu 28 października 2014r. we Wrocławiu

sprawy z odwołania **E. S.**

od decyzji Z. U. S. I Oddział w W.

z dnia 10 października 2013r. znak: (...)

w sprawie **E. S.**

przeciwko Z. U. S. I Oddział w W.

o zasiłek chorobowy

1. zmienia zaskarżoną decyzję Z. U. S. I Oddział w W. i przyznaje wnioskodawcy E. S. prawo do zasiłku chorobowego za okres od 18 grudnia 2012r. do 31 grudnia 2012r. oraz zwalnia wnioskodawcę z obowiązku zwrotu pobranego zasiłku chorobowego w kwocie łącznej wraz z odsetkami 5.005,04 zł (pięć tysięcy pięć złotych 04/100)
2. zasądza od strony pozwanej na rzecz wnioskodawcy koszty zastępstwa procesowego w kwocie 120,00 zł.

Sygn. Akt X U 910/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 10 października 2013r., Z. U. S. I Oddział w W. uznał, że zasiłek chorobowy pobrany przez wnioskodawcę E. S. za okres od 18 grudnia 2012r. do 31 grudnia 2012r. jest świadczeniem nienależnym i zobowiązał do zwrotu nienależnie pobranego zasiłku chorobowego za w/w okres w kwocie łącznej wraz z odsetkami 5.005,04 zł. Zdaniem strony pozwanej zasiłek wypłacony wnioskodawcy za okres od 18 grudnia 2012r. do 31 grudnia 2012r. jest świadczeniem nienależnie pobranym, gdyż wnioskodawca w dniu 07 grudnia 2012r. i w dniu 10 grudnia 2012r. przebywał na terenie zakładu pracy wykonując obowiązki służbowe. Podstawą uznania, że zasiłek chorobowy za w/w okres jest świadczeniem nienależnym stanowi art.17 i art.66 ustawy z dnia 25.06.1999r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa – Dz. U. z 2014r., poz. 159, a podstawą żądania zwrotu stanowi art. 84 ustawy z dnia 13.10.1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych – Dz.U. z 2013r., poz. 1442.

W odwołaniu od powyższej decyzji, E. S., wniósł o jej zmianę zarzucając, iż kwestionuje stan faktyczny podany w zaskarżonej decyzji. Wskazał, iż w okresie orzeczonej niezdolności do pracy nie wykonywał pracy zarobkowej w zakładzie, w którym był zatrudniony do 31 grudnia 2012r.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany organ ubezpieczeniowy wniósł o oddalenie odwołania z uwagi na brak podstaw prawnych do ich uwzględnienia, utratę prawa do zasiłku chorobowego wobec wykorzystywania zwolnienia

lekarskiego w sposób niezgodny z jego przeznaczeniem. Zdaniem strony pozwanej wnioskodawca w okresie orzeczonej niezdolności do pracy wykonywał obowiązki służbowe w zakładzie pracy. Zgodnie z art.84 cyt. ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych pobrany zasiłek chorobowy jest świadczeniem nienależnie pobranym.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca E. S. w okresie od 01 czerwca 2001r. do 17 stycznia 2013r. był zatrudniony w F. Z. Z. P. G. K. i. T.w Polsce, ostatnio na stanowisku przewodniczącego federacji. Uchwałą Krajowego Zarządu F. z dnia 03 grudnia 2012r. wnioskodawca został zawieszony w pełnieniu obowiązków przewodniczącego federacji. Od dnia 04 grudnia 2012r. do dnia 31 grudnia 2012r. wnioskodawca był niezdolny do pracy. Zwolnienie lekarskie za w/w okres zostało wnioskodawcy wystawione w dniu 06 grudnia 2012r. W okresie od 04 grudnia 2012r. do 06 grudnia 2012r. wnioskodawca był hospitalizowany w C. S. K. w W.. W dniu 07 grudnia 2012r. wnioskodawca udał się do siedziby federacji, która mieści się w tym samym budynku, w którym wnioskodawca mieszkał, aby oddać zwolnienie lekarskie. Mieszkanie wnioskodawcy znajdowało się obok biur federacji. Druk zwolnienia lekarskiego wnioskodawca oddał przewodniczącej T. P.. Podczas wizyty w dniu 07 grudnia 2012r. wnioskodawca zobowiązał swoich współpracowników, aby zostały zwrócone udzielone im pełnomocnictwa, w okresie sprawowania przez niego funkcji przewodniczącego federacji. W dniu 10 grudnia 2012r. wnioskodawca ponownie przybył do siedziby federacji, aby odebrać od pracowników udzielone im pełnomocnictwa. Wnioskodawca obawiał się, aby udzielone niektórym współpracownikom pełnomocnictwa nie zostały wykorzystane w sposób niezgodny z ich przeznaczeniem i przeciwko niemu. W atmosferze, w jakiej został zawieszony w pełnieniu obowiązków służbowych wnioskodawca obawiał się reakcji niektórych współpracowników. Obie wizyty trwały krótko. Podczas tych wizyt wnioskodawca nie wydawał współpracownikom żadnych poleceń służbowych poza prośbą o zwrot udzielonych pełnomocnictw, nie wykonywał żadnej pracy zarobkowej.

Dowód: 1) akta ZUS.

2) zeznania świadka A. W. - k. 67v akt.

3) zeznania świadka N. B. – k. 78 akt.

4) zeznania świadków: G. C., M. S. i A. N.– k. 105 – 108

as.

5) przesłuchanie wnioskodawcy – k. 23 i 114 akt.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawcy jest zasadne i zasługuje na uwzględnienie.

Kwestią sporną było ustalenie czy wnioskodawca E. S. wykorzystał zwolnienie lekarskie niezgodnie z jego przeznaczeniem i czy w okresie orzeczonej niezdolności do pracy wykonywał pracę zarobkową.

Ustalając stan faktyczny Sąd oparł się na dokumentacji dostarczonej przez pozwanego organ, jak również wiarygodnych zeznaniach świadków: A. W., N. B., G. C., M. S., A. N. i wnioskodawcy.

Zgodnie z art. 17 ust 1. ustawy o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa z dnia 25 czerwca 1999 r. „ubezpieczony wykonujący w okresie orzeczonej niezdolności do pracy pracę zarobkową lub wykorzystujący zwolnienie od pracy w sposób niezgodny z celem tego zwolnienia traci prawo do zasiłku chorobowego za cały okres tego zwolnienia”. Podjęcie zatem pracy zarobkowej w okresie zwolnienia uzasadnia domniemanie, że pracownik nie jest w rzeczywistości niezdolny do pracy. Oznacza to pozbawienie pracownika zasiłku chorobowego, a także powinno łączyć się z nie uznaniem zwolnienia lekarskiego. Ratio legis regulacji wynikającej z art. 17 to ochrona funduszu ubezpieczenia chorobowego przed nadużyciami ze strony ubezpieczonych.

Zasiłek chorobowy ma zabezpieczać pracownikowi środki utrzymania w okresie, kiedy stan zdrowia stanowi czasową przeszkodę w ich zdobywaniu. Jeżeli w rzeczywistości taka sytuacja nie zachodzi, a pracownik uzyskując orzeczenie o niezdolności do pracy zamierzał jedynie wyłudzić świadczenie, to przepisy powinny mu w tym przeszkodzić. Utrata prawa do zasiłku chorobowego na podstawie art. 17 oparta jest na założeniu nierzetelności zwolnienia lekarskiego, tj. na uznaniu, że jeżeli zaistniały wymienione zachowania, to w rzeczywistości nie zachodziła sytuacja chroniona prawem, a pracownik nadużył prawa do świadczeń z ubezpieczenia chorobowego. Utrata prawa do zasiłku chorobowego w okolicznościach art. 17 ustawy zasiłkowej ma przeto na celu nie tyle represjonowanie ubezpieczonego za zachowanie sprzeczne ze statusem chorego, lecz raczej przeciwdziałanie wypłacie świadczeń (zasiłku chorobowego lub wynagrodzenia gwarancyjnego) w okolicznościach, które ustawodawca ocenia jako nadużycie prawa. Jest to więc nie tyle sankcja za naganne z punktu widzenia interesów instytucji ubezpieczeniowej zachowanie się ubezpieczonego, co odebranie prawa do nienależnego mu świadczenia w związku z nie zachodzeniem chronionej sytuacji (por. Komentarz do art. 17 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa; Inetta Jędrasik-Jankowska; LexPolonica)

Zgodnie z art. 84 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U. z 2013r, poz.) osoba, która pobrała nienależne świadczenie z ubezpieczeń Społecznych jest obowiązana do jego zwrotu wraz z odsetkami w wysokości i na zasadach określonych przepisami prawa cywilnego.

Bezsporne w sprawie było, że wnioskodawca w okresie orzeczonej niezdolności do pracy w dniach 7 i 10 grudnia 2012r. przybył do siedziby federacji.

Rozstrzygnięcia zatem, wymagało czy pobyt wnioskodawcy w dniu 07 grudnia 2012r. i złożenie zwolnienia lekarskiego i w dniu 10 grudnia 2012r. z żądaniem zwrotu udzielonych współpracownikom pełnomocnictw wyczerpuje którąś z dwóch przesłanek określonych w cytowanym wyżej art. 17 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, na które powoływał się organ rentowy, tj. czy pobyt w siedzibie federacji stanowił wykonywanie pracy zarobkowej lub czy wnioskodawca wykorzystał zwolnienie w sposób niezgodny z celem tego zwolnienia.

Sąd uznał na podstawie zeznań wnioskodawcy i świadków, że w okresie orzeczonej niezdolności do pracy nie wykorzystał on zwolnienie lekarskie w sposób niezgodny z celem tego zwolnienia. W ocenie Sądu okoliczności niniejszej sprawy nie pozwalają również na stwierdzenie, iż pobyt wnioskodawcy w siedzibie federacji w dniach 7 i 10 grudnia 2012r. wyczerpał przesłankę „wykonywania pracy zarobkowej”. Pobyt wnioskodawcy miał na celu złożenie druku zwolnienia lekarskiego oraz wezwanie współpracowników do zwrotu udzielonych pełnomocnictw i nie mieści się w kategorii wykonywania pracy zarobkowej. W tym czasie wnioskodawca nie wykonywał żadnej pracy zarobkowej ani nie podejmował czynności służbowych związanych z funkcjonowaniem federacji. Wobec jego zawieszenia w pełnieniu obowiązków przewodniczącego i subiektywnego poczucia zagrożenia ze stron współpracowników żądanie zwrotu udzielonych pełnomocnictw było uzasadnione.

W tym zakresie Sąd dał wiarę zeznaniom wszystkich świadków, którzy potwierdzili fakt pobytu wnioskodawcy w siedzibie federacji i prowadzenie rozmowy ze współpracownikami dot. udzielonych pełnomocnictw, żaden ze świadków nie wskazał, aby wnioskodawca podejmował jakiejkolwiek czynności związane z działalnością statutową federacji. Strona pozwana pozbawiając wnioskodawcę prawa do zasiłku chorobowego za w/w okres i uznając wypłacony zasiłek za pobrany nienależnie, nie wskazała, jakie konkretnie czynności podejmowane przez wnioskodawcę świadczyły o wykonywaniu pracy zarobkowej i wykorzystaniu zwolnienia niezgodnie z jego celem.

Zgodnie z art. 84 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U. z 2013r., poz. 1442) osoba, która pobrała nienależne świadczenie z ubezpieczeń Społecznych jest obowiązana do jego zwrotu wraz z odsetkami w wysokości i na zasadach określonych przepisami prawa cywilnego. Za kwoty nienależnie pobranych świadczeń uważa się:

1) świadczenia wypłacone mimo zaistnienia okoliczności powodujących ustanie prawa do świadczeń albo wstrzymanie ich wypłaty w całości lub w części, jeżeli osoba pobierająca świadczenie była pouczona o braku prawa do ich pobierania,

2) świadczenia przyznane lub wypłacone na podstawie nieprawdziwych zeznań lub fałszywych dokumentów albo w innych przypadkach świadomego wprowadzenia w błąd organu wypłacającego świadczenia przez osobę pobierającą świadczenia.

Zdaniem Sądu przyznany wnioskodawcy w okresie od 18 grudnia 2012r. do dnia 31 grudnia 2012r. zasiłek chorobowy nie jest świadczeniem nienależnym.

Dlatego też Sąd w oparciu o powyższe i na podstawie powołanych przepisów oraz art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. - mając na uwadze, że nie zostały spełnione przesłanki uzasadniające pozbawienie ubezpieczonego prawa do zasiłku chorobowego - zmienił zaskarżoną decyzję strony pozwanej w ten sposób, iż przyznał wnioskodawcy E. S. prawo do zasiłku chorobowego za okres od 18 grudnia 2012r. do dnia 31 grudnia 2012 r. oraz zwolnił go z obowiązku zwrotu pobranego zasiłku chorobowego z funduszu chorobowego w kwocie 5.005,04 złotych wraz z odsetkami.

O wysokości kosztów zastępstwa procesowego wnioskodawcy Sąd orzekł na podstawie § 12 ust 2 zw. z § 2 ust 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu. (Dz. U. 2013r., poz.461). Sąd uwzględniając rodzaj i stopień zawłości sprawy oraz związany z tym niezbędny nakład pracy pełnomocnika wnioskodawcy zasądził koszty zastępstwa procesowego w dwukrotnej maksymalnej wysokości kosztów minimalnych określonych w przedmiotowym rozporządzeniu, tj. kwotę 120 zł.

Mając powyższe na względzie, Sąd orzekł jak w sentencji.